

JUSTITS MINISTERIET

Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 18. december 2020
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Jeppe Malinowski
Sagsnr.: 2020-0030-5145
Dok.: 1727631

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 261 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. november 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 261 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren bekræfte, at anklagemyndigheden som udgangspunkt kun rejser en straffesag, såfremt den finder det rimeligt sikkert, at sagen vil føre til dom, og dermed at der foreligger en solid efterforskning, hvori det vurderes, at det er tilstrækkeligt bevist, at den tiltalte er skyldig, om end der trods denne vurdering alligevel er tiltalte, der bliver frikendt af domstolene?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Rigsadvokaten, som jeg kan henholde mig til:

”Det fremgår af retsplejelovens § 96, stk. 1, at det er de offentlige anklageres opgave i forbindelse med politiet at forfølge forbrydelser efter reglerne i denne lov. Anklagemyndigheden skal påse, at straffskyldige drages til ansvar, men også at forfølgning af uskyldige ikke finder sted, jf. bestemmelsens stk. 2.

Reglen i retsplejelovens § 96, stk. 2, er udtryk for objektivitetsprincippet, der er et grundlæggende princip i strafferetsplejen, og anses for en væsentlig retssikkerhedsgaranti. Princippet gælder blandt andet, når anklagemyndigheden skal tage stilling til spørgsmålet om tiltale, og betyder, at anklagemyndigheden er forpligtet til at tage enhver omstændighed, der tyder på en mistænks uskyld, i betragtning. Det følger af objektivitetsprincippet, at anklagemyndigheden kun skal rejse tiltale i sager, hvor der er en rimelig formodning om, at der vil ske domfældelse i retten.

Kravet til anklagemyndigheden om objektivitet minder om, men er ikke det samme, som det krav, der stilles til dommerne i straffesager. Der kan i den forbindelse henvises til Michael Kistrup m.fl., Straffeprocessen (3. udg., 2018), side 117, hvoraf følgende fremgår:

”Et krav om ensartede vurderinger er ikke muligt, da anklagemyndighedens – og særligt politiets – vurdering af sagen finder sted på et tidligere tidspunkt, hvor tiltaltes synspunkter ikke nødvendigvis er formuleret i sin endelige form, og hvor bevisførelsen endnu ikke er sket under en retssag.””